

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXLIII. Differentia 14. Laicus judex in civili causa secundum leges alium
judicem laidum substituere potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

attendit, nec ut extendatur, partes efficer possunt. Quod autem Ioann. Baptista & S. Blasius dicit jurisdictionem ordinarii judicis secundum Canones de persona in personam fieri, non aliter verum est, quam si accedit licentia proprii Episcopi. c. significasti. De foro comp. Clerici in judicem non suum, nisi forte per persona Ecclesiastica, & Episcopi dioecesani voluntas accedit, contentire non possunt. Irrita proinde est eiusmodi proroga-

gatio clericis in iudicem non suum, putat illa eis competeret ex dispositione juris, ex qua forum quisque sortitur ratione contractus. l. heres absens. s. proinde. ff. De iudic. Vnde Socinus Regulam 160. sumpsit. Forum in loco contractus quis regulariter sortitur. Quae confirmatur ex textu cap. fin. De foro comp. Azo in sum. tt. De iurisd. omn. iud. Barbos. in. c. P. & G. De off. deleg. n. 4.

XIV.

DIFFERENTIA 14.

Laicus judex in civili causa secundum leges alium judicem laicum substituere potest. l. 1. & 2. ff. De iudic. Clericis idem Canones non permittunt. c. si diligenti. De foro comp. Galvan. 87. Decian. l. 2. c. 22. num. 3. & 7.

¶ N.c. citat. Archiepiscopum Pisanium docet Innocentius III. licitum non esse clericis etiam in temporalibus causis iuri suo renuntiare, & laicum iudicem substituere. Sic enim in Milevitano & Carthaginensi Concilio definitum esse. Igitur non solum inviti, sed etiam voluntarii clerici pacifici non possunt, ut seculana iudicia subeant, cum non sit illorum de immunitate beneficium personalis, cui renuntiare valeant, sed potius toti Collegio Ecclesiastico concessum & publicè indultum. c. significasti. & ibi Glossa De fo. compet. Panorm. num. 1. in t. Placitis II. q. 1. Addit. quod praetudicarent, Episcopo suo, sine cuius assensu non possunt alium judicem eligere. Clericum. II. Q. 1. &c. Non liceat. 3. q. 6. II. Laicus è contra permittitur in a-

lium judicem consentire iuxta, l. 1. ff. De iud. sed in civilibus negotijs tantum. l. In criminali. C. de iurisd. omn. iud. Imò generaliter omnibus conceditur, quando privilegium fori principalius concernit favorem renunciantis, non verò si etiam favorem superioris recipiat. Tunc enim absque illius consensu substitutio facta non valet. Cuius rei minimè obscura ratio est, quia agitur de praetudicio superioris, cuius subditii alio iudicis subduntur. Sic enim iurisdictione sua, quam dando exemptionem non vult minui, excideret alio independenter a se iudicium & autoritatem in alienos subditos exerceente. Panormi. in c. Cuns tempore. De arb. Ea propter nec vasallus in alterius iurisdictionem tacite vel expresse coadventire potest: & si fecerit, actus

actus pro nullo habetur, & dominus statim allocare poterit. c. Imperiale. §. præterea si inter. De prohib. feudi per Freder. Bartol. Iason. ibid. Andr. Gaill. l. I. obser. 40. n. 7.

III. Ex dictis patet, quām aliena sit à præscripto Canonum Sotii De iust. l. 5. Q. 4. art. 1. & Sayri in clavis reg. l. 12. c. 7. opinio in causā temporali clericos posse sibi laicos judices eligere, quorum iudicio parere teneantur ed quod privilegio suo renuntiare cuilibet permisum sit. Nam utsupra diximus, privilegium fori non est particularium personarum, sed totius ordinis clericalis.

Melior est & iuri sacro gravior opinio Decian. est l. 4. c 9. n. 1. clericos à laico iudice non iudicari, sed tantum ab ecclesiastico. c. I. & c. si diligenter de for. comp. Sunt enim exempti prorius à iudictione laica, etiam ipsius impera-

toris, quia sapient rem spiritualem ex quo corpus & animam deputarunt servitio divino, & asscripti sunt in formam dominici. Cuiuspor. io 12. q. 1. c. inol. ta & c. placuit 11. Q. I. Glossam c. Quan- quam. de Cens. in 6. Zypheus l. 1. de iura. d. & eccl. c. 8. n. 10.

I V. Nec audiendi sunt, qui clericum à laico coram laico iudice conuenire, posse contendunt, quamvis per consuetudinem in Camera Spinelli fieri solet Mynsingero teste Censur. 1. obser. 2. n. 1. Non enim iure aliquo, sed libitu id agunt, ad fori sui cumulandam autoritatem prodeesse existimantes. Clara & indubitate sententia est. c. De foro comp. nullus iudicura ullum clericum absque permisso Pontificis per se distingue, aut condemnare presumat. Quod si fecerit, ab Ecclesia Dei sit sequestriatur, quousque reatum suum cognoscatur & emendet supra Diff. V. VIII.

XV.

DIFFERENTIA 15.

Iure canonico causa civilis etiam ardua, puta 300. aureor delegari potest absque aliā iusta causā. dummodò judex non querat exonerare in malitiosē c. Pastorale. De off. dele. secūs Iure civili. I. placitū in dicibus. C. De pedan. iudic. Io. Bapt. à S. Blasio 168. Bartol. 174.

Delegare in materia iudiciorum est iubens 1. ff. de offic. eius, cui mandat jurisdictionem suam alteri committere delegatus, cui causa committitur terminanda, vel exequenda, vices delegantis representans, & nihil proprium ha-

bens 1. ff. de offic. eius, cui mandat iurid arduum dicimus, quod difficile est, & molestum, ut causa capitalis, vel gemina. Menoch. De arb. Casu 110. 5. Bartolus arduam vocat, quae 300. aureo.